

A SÍROKNÁL

Ne fogja el a népet az utálat,
lásson: ne egyetlen kötél-csigázta arcot;
egy sírgödröt az ország körülállhat,
itt se gyászoljuk dísszé a kudarcot

legyen állhatatosság, ma még csak az érvben,
hogy a vértanúságot tudjuk, s nem felejtjük,
a te tanúságod az én szégyenkezésem,
s népek tanulsága a szégyen együtt

ha ugyan az; hisszük, s annyi kímélet
járjon, hitelesítse velünk ma a világ: még
nemzet vagyunk, mely tudatában élhet

merüljön föl lelkünknek a bajos kép
e jobbulásról – még a nép arra vágynék,
oldja az ítékezés alól az ítélet

PARAINESIS

Áldozatnak magadat gyöngén ne ajánld föl
szemedből ne kérlelődjön a bárány
ne zsolozsmázz előre, mint a félénk fügefafa
ne mondd, hogy általuk te csak megfosztatol

a kígyó nem remeg, igaz, az útonálló
lappang, s kerülget mindent a romló sötéten
egyik rálép, másik összemarja a másikat
kígyót nem hallott még ránk kiáltani senki

fölveti fejét most bennük a vakmerőség
másokban horgasztja fejét a sunyiság
szemedből oly bárány nézzen felhőtlen képpel
szemükhöz bölcsességgel állj, mint kemény fügefafa

mi vagyunk szerepüknek ma is fölé rendelése
hogy megpróbáltassanak rajtunk s kivétessenek